

выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святы) о 5-й год. поп. Литер додатокъ
"Библіотека наизнам. повѣстей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кождого 15-го и послѣдного дня кождого мѣсяця.
Редакція и Администрація підъ Ч. 44 улиця Галицка.
Рукоши звертаються лише на попередне застереженіе.
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бть однож-
строчки печатної, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. я. в.
Рекламаціи неопечатаний вольний бть порта.
Предплату и висераты приймають: У Львовѣ Адми-
ністрація "Дѣла". У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Riewergasse 13; G. L. Daube &
Bachgasse 10; Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Нача. Въ Рос-
сії Редакція "Кіевской Старины" въ Кіевѣ, поштовѣ
уряды и "Газетио Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дори-
басовскай ул., д. Ралли 9.

ДЕНЬ ГО

Съ днемъ I (13) липня зачався
III. чверть року сегорбчного выдавництва
"Дѣла" и "Библіотеки найзнаменитшихъ по-
вѣстей". Просимо поскорити съ присылкою
заглостей и дальшои предплаты, щобы въ
експедиції не потребовала послѣдовати пе-
рерва!

Ново приступаючи Вп. предплатники
"Библиотеки наизнам. повѣстей" дѣстанутъ
даромъ початокъ зачатои повѣсти П. Тургенево
"Батьки и сыны".

Ярмарки и торги на Шокутю.

Дальше.

Ярмарки группируются звычайно около четырехъ вѣръ року и большихъ святъ, якъ Вѣлкодня и Рѣздва, такъ что въ каждой той порѣ припадаю у всѣхъ закуткахъ що-найменше одинъ ярмарокъ, на который вывозятся отъ повѣднѣй продукты и товары на заспоковье потребъ домашнѣхъ и сѣльскихъ. Потребы вѣтыхъ порахъ буваютъ звычайно велики, бо привозились они черезъ два а часомъ и че-резъ три мѣсяцѣ, а съ заспоковьемъ ихъ чекаютъ люде до найближшаго ярмарку. До наи-больше оживленыхъ ярмарокъ належать все весеннии, осеннии и передсвяточныи.

Весняній ярмарки характеризуются темъ, что покрываютъ наибольшій потребы людности сѣльской. Окромъ привычныхъ звѣчайныхъ домашнихъ потребъ отъ послѣднаго зимового ярмарку приходится еще и вѣшній надувѣчайный. Весна вымагаетъ въ господарствѣ великихъ роботъ и накладовъ, а на нихъ потребно богато гроша; дальше потребно на веснѣ настѣни, новые або направы старыхъ изнарядовъ въ мѣсяцахъ и худобы робучой, котра подъ зиму вѣшила въ господарства; до весны звѣчайно оттагаєши нашъ селянинъ и ремѣсникъ съ оплатою податковъ за попередній рокъ, тоже теперь стягаютъ ихъ строгою екзекуцію, отже и о богато дорожше вѣкъ въ протягу цѣлаго року; въ причины тѣжшихъ весняныхъ роботъ потребно и лучше або бодай въ большой сколькости стравы, а цѣна збожжа и поживы подскакиваетъ звѣчайно подъ весну значно выше. Однимъ словомъ, весна — то економично найденная пора для нашихъ господарствъ. Всѣ тѣ великии потребы побольшуются значно, коли они влuchtатся съ потребами святочными.

Дуже важна теперь рѣчь, чи потребы, особенно чисто весняній отже продуктивный, найдутъ иаке покрытье, чи нѣ, т. е. чи ярмарки весняній добрѣ платить, чи зле. Въ послѣдній случаю захитуя рѣбновага неодного го-
сподарства. Покрытье великихъ потребъ звычайными, привадающими на четверть чи иаку
тамъ часть року, го-сподарскими плодами и то-
варами — було-бы зовсѣмъ недостаточне, для-
того то на весняныхъ ярмаркахъ приходить
на продажу окромъ звычайныхъ предметовъ
еще надзывчайны, т. е. предметы промыслу на-
родного, выконуваного въ зимѣ. Хто хоче от-
же побачити продукты домашнаго промыслу
або студіювати той промыселъ, — той наѣ огля-
де лише весняній ярмарки; они поин переро-
бленныхъ плодовъ сырьихъ.

Менше вже оживленій лѣтній ярмарки. Люде, занятія разъ-въ-разъ найропнѣйшиими работами господарскими, не мають часу подумати о насекоминѣ своихъ потребъ, хиба що дуже наглячого и прикраго або тяжкій передвижокъ въ видѣ недостачи хлѣба и по-живы выгашне людей на ярмарка. Лѣтній ярмарки суть найубожшій въ промысловій и господарскій продукты, бо люде не мають часу за побочнѣ промысловї роботы. Окромъ звычайныхъ предметовъ ярмарочныхъ проходить теперь на продажъ ще лишь хиба кминъ, грибы сушеніи и десь кудысь вонна свечи.

Цѣлкомъ вновъ иштій видъ прибирають
зрмарки осѣнній. Осѣння пора есть для

гаждвъ въ одного боку богатою въ плоды, ко-
трѣ вбираются въ поля, а въ другого боку по-
рою всякихъ умовъ, контрактовъ, порою ве-
съльною, правничною и всякого рода забавы
однимъ словомъ народъ веселится въ осени,—
а на все те потребуя богато гроша. Тожь вы-
носить теперь на ярмарки дуже богато госпо-
дарского добутку, часомъ въ сколькостяхъ та-
кихъ, що свѣдчать ажъ о легкодушности и
недбальствѣ про дальшу будучность. Осѣнни
отже ярмарки суть не лише наявуяйно ожи-

отже ярмарки суть не лише надвъчайно ожидаемы людьми, що не мають вже теперь пильныхъ роботъ, але таки переполненій всяkimъ добромъ. Необъзваный съ нашими относинами тѣшивсѧ-бы видомъ осѣнныxъ ярмаркôвъ, бываключавъ-бы въ нихъ на великой добробытъ народу. Однакъ рѣчь мaeся зовсѣмъ инакшe. Осѣннїя ярмарки я назвавъ-бы великимъ экономичнымъ блудомъ. Бо коли придиши мосякуды обертаются капиталы походячай въ ярмарочной обмѣны, то побачимо, що лишь малая часть ихъ повертається на продуктивнїй вклады: на купно грунтovъ и инвентаря, на посаги новоженцамъ, на будовы господарскїй, одѣжы теплу и т. п., — решта, т. е. значно больша часть иде марво на хвилевїй забавы, гучнїй веселїя, шумнїй празники.* До того треба мати и на те гадку, що вартость продуктовъ выведеныхъ въ осени на продажъ була-бы значно болѣшою, коли-бы сколькостъ тыхъ продуктовъ не була такъ великою; въ тои то причини цѣны ярмарочнїй обнижаются дуже значно осѣнною порою.

Выводженье надмѣрной скользкости производствъ есть такожь великимъ блудомъ экономичнымъ и для того, что мусить докончено наступити небавомъ реакція. И справдѣ, на веснѣ показуяся она дуже часто въ своей лютой постати, яко тяжелый и голодный передновокъ, в неоглядны газды, ратуючися въ тои бѣды, нарушаютъ на веснѣ себѣ закладовый або земельный маєтокъ, вбывающи необходимо потрѣбну худобу або заставляючи свой грунтъ на полѣтки, бо нема нѣчо иншого обернуть на грошѣ, — а одно и друге веде до зменшения загальнихъ доходовъ и вновь до новыхъ кло-потвъ. Такимъ способомъ одинъ хибный крокъ экономичный тягне за собою цѣлый рядъ дальшихъ влыхъ аще конечныхъ наслѣдковъ, а коли натрафить на непорадну и слабосильну одиницю, то веде до цѣлковитой и руины.

Даже важна теперь рѣчь, чи потребы, особенно чисто веснianы отже продуктивны, найдутъ икѣ покрытье, чи нѣ, т. е. чи ярмарка веснianы добре платить, чи але. Въ послѣдній случаю захитуєся рѣвновага неодного гospодарства. Покрытье великихъ потребъ звычайными, припадающими на чверть чи ику тамъ часть року, гospодарскими плодами и товарами — було-бы зовсѣмъ недостаточне, для того то на весниныхъ ярмаркахъ приходитъ на продажу окромъ звычайныхъ предметовъ ще надзвычайны, т. е. предметы промыслу народного, выконуваного въ зимѣ. Хто хоче отже побачити продукты домашнаго промыслу або студіювати той промыселъ, — той наѣ огляде лише веснianы ярмарки; они познѣ переробленыхъ плодовъ сырыхъ.

Менше важе оживлениѣ лѣтній ярмарки. Люде, занятѣ разъ-въ-разъ найрѣвнѣйшиими работами, по

и работами господарскими, не мають часу подумать о воспокоеніи своихъ потребъ, хиба ще даже наглядного и пріякраго або тяжкій передвиноить въ видѣ недостачи хлѣба и по- жажды выгнаніе людей на ярмарки. Лѣтнія ярмарки суть найбужшіе въ промысловій и господарской продукты, бо люди не мають часу на побочныя промысловія роботы. Окромъ звычайныхъ предметовъ ярмарочныхъ проходитъ теперь на продажу ще лишь хиба кминъ, грибы сушеніи и десь кудысь вонна овеча.

Цѣлкомъ вновь иший видъ прибираютъ ярмарки осіннія. Осіння пора есть для

ярмаркахъ помѣжъ народъ въ оборотъ великии капиталы, котрй по-части таки заразъ тамъ-же лишаются, спопребовуючись на всякого ро-да орудки, по-части ановъ приносятся до дому и тутъ въужитковуются або на щоденний по-требы, або на користнй вклады въ господар-скй або промысловй предпринемства. Ярмарка-ми вспокоюются великий потребы и потребы въ довгого часу, въ колькохъ мѣсяцѣвъ, и они то суть все мѣсцемъ наибѣльшихъ торговыхъ и грошевыхъ оборотовъ изъ наименѣи наро-а.

и грошевыхъ оборотовъ въ нашомъ народѣ.
Значно меншій, дробнѣ а за то частѣйши
обороты грошевій и торговельный отбываются на
торгахъ тыждневыхъ, котрѣ давными
часами мали мале, подрядне значеніе, але те-
перь роввиваются чимъ-разъ больше. Въ ны-
нѣшной порѣ надали двѣ рѣчи великои ваги
покутскимъ тыждневымъ торгамъ: продажи
збожа осѣнною, зимовою а по части и весня-
ною порою, а оттакъ торговля беврогами че-
резъ цѣлый рѣкъ. Вынявши кѣлька подгдр-
скихъ мѣсть, де хибуе однои и другои тор-
говлѣ, всѣ прочї мѣста и мѣсточки покутскі
оживаютъ надзвычайно въ днѣ торговій, дяку-
ющи обомъ тымъ торговлямъ. Мѣсцями при-
лучаєся до тыждневыхъ торговъ ще и торго-
вля худобою, але въ значно меншихъ размѣ-
рахъ, якъ на ярмаркахъ.

Якъ ярмарки служать за торговельное
средство майже выключно для людности сѣль-
ской и ремѣсниковъ народныхъ, а мешканцѣ
мѣсть маютъ тамъ лише мале дѣло, — такъ
зновъ противно торги, хоть нарѣдъ сѣльской
бере въ нихъ велику и найважнѣйшу участъ
своими плодами, призначеній выключно для
мѣстъ, бо заосмотрють ихъ въ щоденій по-
требы житя: набѣломъ, дробомъ, яроною, ого-
родовиною, овочами, ягодами, деревомъ опало-
вымъ, пашею для мѣской худобы, дальше
зновъ збожемъ и беврогами до дальшои тор-
говлѣ, и т. д. Людность сѣльска заосмотрюєся
при случаю торговъ лише въ дробнѣ потре-
бы; тымъ однакъ торги не третятъ на вар-
тости и стойности экономичной для людности
сѣльской, бо тамъ обертаются вправдѣ малы
капиталы, але черезъ дуже частѣ торги вы-
ходитъ сума цѣлорѣчного обороту часами и
больша, якъ на всѣхъ ярмаркахъ. И черезъ
торги вплывають въ сѣльской газдѣства знач-
ній капиталы а доказомъ того есть неодна бѣ-
дна родина селянска подъ торговымъ мѣ-
стомъ, шо не має великихъ грунтовъ и до-

статковъ, але торговымъ иромысломъ жів цѣлый рокъ и подносится поволи до добробыту. Навѣть цѣлы села, давно бѣдны, завдачуютъ свое подвигнене и нынѣшний свой добробытъ лише сусѣству великого мѣста тор-гового.

Закимъ приступлю до спеціальнихъ описовъ объявовъ ярмарочныхъ и торговыхъ посланія поодинокихъ категорій промысловыхъ, мушу згадати про одинъ характеристичный

Предплата на „Дѣло“ для Американской стороны:	на цѣлый рокъ	12 зр.	на цѣлый рокъ	12 рублей
на полъ року	6 зр.	на полъ року	6 рублей	
на четверть року	3 зр.	на четверть року	3 рубля	
съ дод. „Библіотеки“:			съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рокъ	16 зр.	на цѣлый рокъ	16 рублей	
на полъ року	8 зр.	на полъ року	8 рублей	
на четверть року	4 зр.	на четверть року	4 рубля	
на самъ додатокъ:			на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	ар. 5.—	на цѣлый рокъ	5 рублей	
на полъ року	ар. 2·50	на полъ року	2·50 р.	
Для Заграницы, скрбжъ Россіи:				
на цѣлый рокъ			15 зр.	
на полъ року			7·50 зр.	
на четверть року			3·75 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:			на самъ додатокъ:	
на цѣлый рокъ	19 зр.	на цѣлый рокъ	6 зр.	
По одному члену коштует 12 кр. а. в.				

Селянъскій товариства заробково- господарскій въ Нѣмецчинѣ.

ГОСПОДАРСКИ ВЪ НѢМЕЧЧИНѢ.
Асоціацію дрѣбныхъ силь нашихъ матеріальныхъ, щобъ сознанти успѣхи на полі економичнѣмъ, признаемо нынѣ конечною потребою. До т. зв. „самопомочи“ на тѣмъ полі бачимо едну у насъ дорогу — организацію товариствъ и сплочкъ, котрѣй бы наші економичній интересы такъ провадили, якъ того намъ треба. Отже не безъ интересу буде для нашихъ Читателей розбрать отсей короткїй переглядъ цѣлей и организаціи селянськихъ товариствъ заробково-господарскихъ въ Нѣмеччинѣ, и познати тую дорогу по якой отступаючи, тіи товариства такъ краину розвинулися съ хѣскомъ для нѣмецкихъ селянъ и въ загалѣ дрѣбныхъ и середныхъ господарѣвъ.

Початокъ до закладаня товариствъ въ Нѣмеччинѣ, основанихъ на самопочи, дали самі селяне надъ Реномъ въ р. 1849. Того року заложивъ славно-звѣстный народолюбецъ, бургомістръ Раффайзенъ въ Фляммерофельдѣ „Товариство для подмоги бѣдныхъ селянъ“. Первѣстою задачею того товариства будо освободити отъ юдівской лихви тыхъ селянъ, що брали у юдівъ худобу на хованье. До того товариства приступили найповажнѣйши громадяне Фляммерофельдокї съ солидарною необмеженою порукою. Такому товариству не тяжко будо знайти кредиту дешевого и съ добідними уловіями оплаты ратъ. И показалось, що за пять роковъ не будо вже анѣ одного юдівского хвоста мѣжъ селянами въ Фляммерофельдѣ; всѣ они прійшли до своеї худобы. Товариство почало познѣйше давати позычки и на іншій цѣлі, але все підъ строгою контролею, щоби удѣлена позычка буда ужита дѣйстиво продуктивно. До 1870 року такї товариства розширилися вже не лише надъ цѣлымъ Реномъ въ Баденѣ, Виртембергії, Вестфалії и въ Прусахъ, — але огорнули цѣлу Нѣмеччину, а въ новѣйшихъ часахъ въ кождїй провинції всї поодинокї товариства повязалися въ Звязки, творачи великий фінансовї ипотигуції т. зв. Звязковї Банкі. Найбльшимъ такимъ Банкомъ есть „Звязокъ селянськихъ товариствъ позычковыхъ въ полудневої и західнїй Нѣмеччинѣ“.

Коли нѣмецкій селянинъ побачилъ, що у нихъ товариства кредитовій ростуть такъ красно, почали старатися осягнути и на іншомъ полі економичномъ таї-жъ успѣхи черезъ асоціацію. Въ 1860-тихъ рокахъ закладають они сполученій товариства кредитовій съ торговельными, а задачею такихъ товариствъ було — доставляти селянамъ всого потрѣбного до господарства, якъ насѣння, машинъ, и т. п., въ той спеціальності, що товариство кредитове закупувало тія всякия потрѣбній для селянъ рѣчи и отпиродувало имъ підъ догодними уловіями сплаты. Але деокуда творилися и зовсімъ независимо отъ товариствъ кредитовихъ самоотданій товариства торговельний. И одинъ и другій способъ устрою товариствъ торговельныхъ

показавъ практическимъ.

Товариства торговельный пошли тою самою дорогою, що кредитовъ. Въ каждой провинції они сподочились въ Звязокъ, а наследкомъ такон организаціи було, що вся торговля товарами по-трѣбными до гospодарокъ селянського пошла новыми дорогами. Товариства торговельный отали потребительными пооредниками мѣжъ фабрикантомъ и селянами, выпираючи цѣлковито несвоїотныхъ жидовъ-крамарей. Нѣмецкій хлопы потребуютъ дуже богато штучного гною, сконцентрованныхъ пашни и пасїння, На томъ були они найбольше вызыкувани несвоїотними купцями. Товариства же закупуючи все великими масами, мають зможу контролювати, чи все то есть въ доброй якості, контроли такої піддаются павѣть самі фабриканти дуже радо на свої власний рахунокъ, отдаючи пробки купленыхъ товариствомъ товаровъ до урядовихъ стацій контрольныхъ. Такій товариства торговельный розширилися надъ Реномъ, Гессеномъ, Баденомъ, Ольденбургомъ, вохідної Франції, Сакоонії и въ Шлезвигъ-Гольштайнії.

онъ три его листа до него, въ которыхъ тещи-
ршыи министръ, а давнѣйше подвластный кня-
зя просятъ его о протекцію, называя его своимъ
одинокимъ пріятелемъ и запевая о своей при-
хильности и преданности. Листы тѣ суть о столь-
ко компромитующемъ для министра, что бѣль дѣйст-
вовъ тактовно поступивъ себѣ супротивъ того,
которому завѣчуе свою карьеру. Монархическая
и республиканская праса ведутъ теперь завязку
борбы, а она вже такъ надѣла Греziому, что бѣль
вже завѣвъ бажанье, чтобы она вже разъ при-
тихъ. Греziю боре очевидно сторону Булланжера,
который за нимъ вступаетъ. Не мене характеристичныи
есть также и поступанье ки. О
маль. Оголосивши письма Булланжера бѣль не такъ
хотѣть окомпромитувать министра, якъ радша
показати и другимъ офицерамъ, который коли не
будь до него относился, что переходове пильно
ихъ письма и може въ каждого часу ужати.
Такожъ и то характеризуетъ князя, что бѣль продава-
етъ кіишъ зъ автографами Булланжера по кѣлька
сотъ франковъ таки самыи орденистичныи
газетамъ, что наѣтъ середъ его прихильниковъ
выкликало велике недобоянене, а ляжки газеты
заявили про то, что не думаютъ понарати князя
своимъ коштомъ.

Италия. Часописи, что отоить въ близшихъ
отношенияхъ до правительства, не перестаютъ до-
казывать, что Италия годится вновь въ мирно
политико державъ середно-европейскихъ. Газе-
ты разбираютъ пытанье, чѣ гр. Робилинъ зѣ-
десъ съ гр. Кальюкомъ, вказываютъ на то, что
дружнѣ относими Италии до Австро-Угорщины и
Нѣмечанъ суть того рода, что нема нѣкакой по-
требы икон небудь въ тѣмъ напримѣнѣ маніфеста-
ции. — Гр. Робилинъ маже вже пено не зѣ-
десъ съ ки. Бисмаркомъ и гр. Кальюкомъ, бо
заявъ отоутку и выѣхавъ съ родиною до пѣ-
вѣнной Италии.

Болгарія. Турецкіи и болгарскіи делегаты
для ревизіи статута Восточной Румелии обрашалася
для 9 с. м. въ Софиѣ въ министерство дѣлъ за-
границыхъ. Турецкіи делегаты поватѣ ми-
нистеръ Цановъ и такъ промовились до нихъ:
«Позади зѣтой суть намѣренія султана, Порты,
кила и болгарского правительства, то обмежають
зѣшь на то, просити вѣсть, чтобы вы перенялиши
сѧ важностию погрѣбеніи вами місії приступили
до работы и такъ еи закончили, чтобы зовѣсь
зовинилосъ прихильности султана и державъ, якъ
такожъ горачіи бажаніи князя и его правительства
для добра погрѣбенія князеви краю. Патріотизмъ
и привезанье делегатовъ до интересовъ дотич-
ныхъ правительства ручать за щасливый конецъ
переговоровъ.» — Чи конецъ буде дѣйстиво ща-
сливый, трудно предвидѣти, бо Портъ оставле-
тъ жаданія, на якій болгарское правительство ледве-
чи скоче згодитися. Портъ жадає вмѣнно, чтобы
Восточна Румелия поздѣствала пѣдь безпосредною
военной и политичною властю султана, и мала
лишь администрацію автономію; чтобы Восточна
Румелия мала свое окреме «областне собрание»;
щобъ закони турецкіи мали значене такожъ и въ
Восточнѣ Румелии; чтобы Портъ мала право над-
зирати домены, почты и телеграфы, залѣзницѣ,
забрки пороху и зброя въ Восточнѣ Румелии
и т. д. Чи на такѣ жаданія скоче згодитися Бол-
гарія, можна сумніватися.

НОВИНКИ.

(+) Намѣтникъ П. Залескій повернувшись зъ Ишль
пробувае у Львовѣ. Бude бѣль одинокимъ цивиль-
нимъ достойникомъ, що пѣдѣстъ побуту цѣсаря
въ Галичинѣ буде въ его супроводѣ.

(+) Нынѣ вечоромъ мае отбутися въ Дрогобычн
концертъ, а потому забава съ танцами, при участіи
нашої вандруючої молодежі.

(+) А-ръ Троянъ, молодо-ческій посолъ до Рады
архівіон, має передъ кѣлькою дніми розмову
съ красноки дипломатомъ «Dziennik-a Pol.»
Въ розмовѣ а-ръ Троянъ сказавъ мѣжъ инишъ:
«Знайди, якій би мѣжъ учнини Полякіи, спо-
тнава въ способѣ, якъ они трактують справу ру-
ску... Отзывались виправдѣ въ Галичинѣ голосомъ,
що ради були мудро (?) — Ред.) розвязата спра-
ву руску, — тутъ пос. Троянъ назавъ гр. Войт.
Дѣдушиніо (! — Ред.) — але результатъ ихъ
стосо до кождымъ днемъ бѣль проблематич-
ний, — от кождымъ днемъ есть бѣль.»

— Комитетъ гр.-кат. парохіи въ Краковѣ внесъ мен-
ю до Сойму петицію о заморгу 4.000 зр. на
відновленіе церкви. Соймъ передавъ ту петицію
Выѣхалу краевому до розгляду и увѣглажденія,
що не визначивъ на тую цѣль вѣлікого кредиту
въ краевому бюджету на 1886. Постіякоштно-
рою отвѣтленіе буде коштувати 5.562 зр. Зъ то-
го припаде 2.062 зр. на реставрацію церкви, а
проче на відновленіе. Выѣхалу краевый ухваливъ
предложити Соймови, щобъ удалило зъ краевого
фонду субвенцію 2.000 на реставрацію церкви и
вставлено до бюджету на 1887 рѣкъ 1.000 зр. на
відновленіе. Решити коштами нехай стараєть по-
крити самъ комитетъ.

— О судовицтвѣ погрѣбовъ въ окрузѣ краевскаго
суду краевого находимо въ фаховій часописії
«Ugrodzki i Prawnik» такі факти: «Статистич-
ний вѣдомъ справъ кѣлькохъ, предложенный зъ
Кракова, министерству правосудія, представліе-
ніемъ застрашуючо число случай, въ которыхъ
була потреба змінити вирокъ судія по-
грублію, а ваглядно мѣсто-деглавованого. Покозу-
єтъ, що судія погрѣбовъ (часопись каже: за-для
їїнного погрѣбову справу) мусить безъ глубшого
розглядія рѣшити справу прихапцемъ. На 2118
розглядій треба було въ 11110 случаївъ знести
першій вирокъ, а судь апеляційний мусить пере-
нести ажъ 4616 розглядій (по 30 денно); въ 180

случаїхъ той-же судь бѣславъ паздь справу до
нового розглядія въ судѣ погрѣбовъ. А що
придеся окатати якъ думати о той рѣчи, коли
ще вжимо, що часто засудженому судія не по-
лонити, що бѣль має правину дорогу откликатись
отъ вироку, або якъ не має грошій, щобъ могъ
заплатити за написаніе рекурсу покутному писа-
реви?... Цифри тѣ, — кончить часопись, — по-
винніи переобійтися ши. президентовъ, що пиль-
треба вислати судейской комисії на
погрѣбовъ або въ самыи лично потрудитися та
неспостережимо середъ товби прислухатись, якъ
якъ вимѣрююся справа ведливо въ спра-
вахъ кѣлькохъ и багателюхъ. А такъ чинивъ
бл. п. незабутній президентъ Тарнавскій.»

(+) Загальній збіръ членівъ общество им. Качков-
скаго, ѿ концертомъ і танцами, отбудеся — якъ
иже оголосивши комітетъ для 9 л. с. вересня въ
Бродахъ. Порядокъ днівній буде такій, що на-
самъ передъ зберутся члены на поминальне бого-
служеніе за ушохѣ бл. п. Мих. Качковскаго,
оттакъ на нарады, потому на концертъ, (опѣвъ
и декламацію), а наконецъ будуть танці.

— Базаръ краевыхъ виробовъ въ Краковѣ має
теперь, якъ доносять зъ Кракова, отбутъ мене-
жъ середній. Устроений на дуже малу складо-
тильникъ зъ початку великомъ заинтересованіемъ
публикі, але теперъ мѣщане публикі займають
намъ дуже мало, купуючи свою азычимъ все
у жидовъ. Переїзджаючий купельний гости перехо-
дять по-при него, не заглянуши навѣтъ на
выставу. Не вже-же здоровий та реальний поб-
чичъ въ краю не мѣгъ-бы удастися за дні анатія
та не зрозумітинтересу християнської публіки,
а все має ти галицко жидовськимъ шлендріномъ?

(+) Школу гончарську въ Коломыї злоботривавъ
зъ порученіемъ Выѣхалу краевого минувшого тѣж-
дні директоръ отбѣдь для кераміки при ака-
демії технічній у Львовѣ, зайдовшъ все въ
ладі і висказавъ похвалу проф. Крыцькому
за то, що старається о підзвінненіе тої школи.
Рѣзноже головно-командуючий ки. Витрембергъ
подчас гостины въ Коломыї, отбѣдавъ школу
гончарську, замовивъ себѣ богато роботъ і виска-
завъ школѣ похвалу.

(+) Про український театръ Мих. Старицкого, ко-
торый перебуває теперъ въ Катеринославѣ, пи-
шуть зѣтами до «Одесокого Вѣстника»: «Тру-
пѣ п. Старицкого ведеся такъ добре, якъ і дав-
нійше. Доно (до 4 л. серпня) грано двѣ нові
штуки: «Свѣтова рѣчъ» і «Подѣї Івана Купала».»
Обѣ они мали великий успѣхъ і висзвали середъ
публики богато живов розмовы о зображеніи ре-
пертуару. Въ тихъ розмовахъ можна було замі-
ти ти и дещо дивного. «Свѣтова рѣчъ», штука
гарна і добре отдана, зображеніе сїбѣ урядни-
чай зъ уїздного (зовѣтового) мѣста, отже бути
«шанській». Тоже дякія интелигенти людє съ я-
кими недовѣріемъ ставили пытанье: «чи висла-
дає на українській сценѣ ставити штуки зъ пан-
ського быту въ чи можна авторови драматичному
выводити на оцену „пань“ і „паничѣвъ“, говор-
ячихъ „мужично“ мовою? Очевидно, такі пы-
танья у людей, хочѣ-бы мало интелигентії, але
безъ тихъ „пцивѣвъ“ въ головѣ, якъ висвіа не-
совѣтства россійскої прасы, — рѣшаться самими
фактами, въ сїмъ случаю: розвомъ українсько-
го репертуару, который такъ очевидчика зображені-
сь новими, велими цѣнными творами. Штука
„Подѣї Івана Купала“ перероблена авторомъ зѣ-
тако-же таки повѣсти пѣдь тѣмъ-же заголовкомъ,
печатаною ового часу въ „Огечествѣ. Запискахъ“. Предметъ,
взятый зѣ народного житя: отрастя любовь
людовъ селянки-женщины не знаходитъ бѣтомону
въ серци мужчины. Зѣ принятія сені штуки пуб-
личкою видно, що она має убезпечений успѣхъ
на сценѣ.»

— Киданіе соломы за перебідаючими священиками.
Наши галицькіи жидки мають богато „файльхъ“
звычай. Страйтавши н. пр. съ перебідаючими
священикомъ, они кидаютъ за піломъ соломою і
починаютъ діявольській реготъ на свою вѣзь.
Се оскорбллюче поведенье жидовъ супротивъ свя-
щенниківъ зневолило — якъ доносять одна часо-
вість — о. Кийгніцкого, парохіи въ Залѣщиць,
внести жалобу просто до министра вѣропоповѣ
дн., д-ра Гавча. Министеръ видає сїчайсь на-
казъ львівському намѣтництву перевести въ тѣмъ
длій слѣдствію і здати въ него справу міністри-
сту. Для 3 л. с. м. перевело старство въ Залѣщиць
протоколарію слѣдствію съ о. Кийгніцкого
і многими свѣдками, селянами і священи-
нами, а ти потвердили цѣлкомъ таке поведе-
ніе жидовъ. Очевидно, результатъ слѣдствія по-
диктує п. міністрови якись мѣри противъ жи-
довської одяжки. Пуста молодь кидаетъ камѣнь
черезъ розбитій окна въ домовини, а нѣхто на то
не зважає.

— Жидъ арендарь рогачки въ повѣтѣ снатын-
ському задумавъ збільшити собѣ приходи зъ
рогачки і въ порозуміють зъ жidомъ-поселоромъ
розвинувъ въ ночі мѣсть на дорозѣ зъ Тудавы
до Орлеця, щобъ людє не маючи дороги мусѣли
їхати по-пѣдь его рогачку. Мамо донесено жи-
дармовъ, староство нѣчого доне не зарядило.

— Д-ръ Яновъ Раппапортъ, вѣденській міліонеръ,
голосний зъ чаюбъ основавши Лендербанку, съ
котримъ бувъ до поїздки хвиль тѣло звязан-
ніемъ, номеръ нагло 10 л. с. м., якъ кажуть, о-
тривши зъ причини великихъ отратъ на бир-
жі. Въ наслѣдокъ єго смерти упали акції Лен-
дербанку.

— Номен — отецъ. Въ Буску заложено „Позыч-
кове Товариство для робництва, торговлї, про-
мышлу и рембольза“ съ необмеженою порукою. Ди-
ректоръ єго запротоколованій Лейба Лапа-
вукъ і керівникъ.

(+) Борбъ россійского православного духовенства про-
тивъ штундистовъ розпочинається теперъ на ширшу
окраїнії, позади таки засудженому судія зъ
штундистовъ на православній склонії, а въ подуд-
ніїї Россії має бути вложена ще въ школа мі-
сіонарівъ. Мисію — якъ пашутъ въ Кіевѣ до
Дзієнні, Рокайлск-ого має керувати о. Наумо-
вичъ. Такожъ якісъ Галичанія, пробуваючій на
лекціїї приватній у дідича Орменії въ Басара-
біні, має подати прошеши, щобъ єго прияти на
місіонерія противъ штундистовъ. Православній сіло-

ни по дорозѣ съ мішкомъ. Ведеся судове
слѣдствіо.

— На шляху земаніцъ Стрый-Сколе скончено вже
майже всі роботи, а на ланії Сколе-Бескідъ
більшу половину.

— Що про святкованье недѣль въ Тернополі. На
1 л. серпня въ недѣлю дозволило було ц. к. ста-
ростю зъ погрѣбовъ звѣстити, що пиль
треба вислати судейской комисії на

мѣць взяли мерца до церкви і священикъ почавъ
отправляти надъ цимъ обрядъ похоронний. Штун-
дисти обралоись, видали до церкви і цаюють
стали отбирати мерца. Православній таки не ви-
дали мерца і поковали по православному, а сид-
яли на дому штундистовъ. Кромѣ того бѣ
штундистовъ замкнено за зухвалість въ церкви,
а судъ воєнний засудивъ однихъ на тажкі ро-
боти, а другихъ на залізаніе въ Сибирь.

(+) Два якисъ паломники галицькі, пробуваючи
въ Россії, піднесли тамъ проектъ колонізації
восточної Галичини мужиками великорускими т.
зв. кадицами.

(+) Якого „промислу“ богато по громадахъ въ краю?
Видѣть краєвий, якъ звѣстно, порозумівши до
всїхъ громадъ квітостіарія въ справѣ всіхъ
можливого промислу, і то не чотири руки (свя-
щеника, двора, вѣйті та учитель). Ми не знаємо,
якій видає результатъ, якъ тамъ отоить дѣло
зъ розмірь родами промислу по нашихъ селахъ
і мѣстечкахъ, але ляхи языки кажуть, що вида-
де не позадиць, бо видає краєвий опустити въ
квітостіарія одну рубраку одного промислу, ко-
тромъ по нашихъ селахъ має дуже ценіти, гимъ
більше, що ведучи по зовѣтъ якно, має буга-
дии не оподатківани. Соти то, кажуть, „промисль“
въ краю опустити?!

(+) Ліквідація дѣвчачь. Стара ліквідація мѣста
Гаоръ надъ Реномъ показує, що бѣль XV до XVIII
отоїть до мѣста мало 20—50 таларовъ доходу
рѣчно зъ „ліквідації дѣвчачь“. Въ понеділокъ
Великодній вѣкъ мѣскій дѣвчачата збирають
ратушемъ, а урядникъ магнотрату ліквідує

